

[Nørgaard Sørensen]

Det passer ikke. Det er de store virksomheder, som ikke lever op til deres uddannelsesforpligtelser; det er dem, der først og fremmest investerer i den nye teknologi, det er dér, fremtidens arbejdspladser er. Derfor er det et spørgsmål om, at disse store virksomheder også skal påtage sig en yderligere uddannelsesforpligtelse i forhold til det, de gør i dag, og vi kommer sandsynligvis i en overgangperiode ikke uden om en kvoteringsordning.

Der er tre punkter, vi fra socialdemokratiets side gerne ville have diskuteret som grundlag for dette her.

For det første indførelse af et enstrengt erhvervsuddannelsessystem for at fremskaffe flere lære- og praktikpladser, og det vil faktisk sige en afskaffelse af mesterlæren. EFG er ikke nær så praktikpladstung som mesterlæren er.

For det andet skub på arbejdet med at skaffe flere nye andendelsuddannelser. Det tror jeg vi principielt er enige om, men vi må se at få diskuteret, hvordan vi får etableret flere nye andendelsuddannelser inden for EFG-systemet.

For det tredje nogle kvoter, som man i al liberalitet og i al venlighed godt kunne aftale med branchernes forskellige faglige udvalg. Derved tror jeg vi ville nå et langt stykke ad vejen med hensyn til løsning af lære- og praktikpladsproblemet.

Baadsgaard (S):

I den betænkning, som er baggrunden for debatten i dag, er der også et afsnit om bolig- og familieforhold, selvfølgelig fordi ungdommens boligvilkår er af afgørende betydning både for de unges dagligdag og for deres videre muligheder, men her synes jeg nok, vi har måttet nøjes med nogle smukke hensigtserklæringer, og der har været meget lidt konkret. Vi har end ikke hørt, hvordan regeringen stiller sig til de problemer og eventuelle løsninger, som der peges på i betænkningen.

Der er to problemer, som jeg ønsker at drage frem. For det første mangelen på boliger. Betænkningen foreslår en ungdomsboligkvota for 4.000 pr. år de næste fem år. Socialdemokratiet har flere gange forsøgt at hæve den eksisterende kvota, men regeringen har hver gang været afvisende. Hvorfor ikke

kombinere det aktuelle behov for ungdomsboliger med det stigende behov for ældreboliger, således at der blev bygget flere boliger til unge med mulighed for med små ændringer at omdanne dem til ældreboliger senere, hvis udviklingen skulle gøre det hensigtsmæssigt?

Det andet, jeg gerne vil tage frem, er huslejen. I forbindelse med den omlægning af huslejestøtten, som blev iværksat efter boligbyggeriloven, fik vi at vide, at den ikke ville få væsentlige konsekvenser for huslejen. Det var boligministerens vurdering på direkte spørgsmål. Og hvordan er det så gået? Huslejen er i mange kollegier steget katastrofalt. Der er eksempler på stigninger helt op til 40 pct.; og disse huslejestigninger er helt uacceptable for de unge. Betænkningen nævner blandt forslagene, at man kunne fastsætte en maksimumhusleje for statsstøttede boliger til unge. Når huslejen andrager op til 75 pct. af uddannelsesstøtten, er der behov for, at regeringen gør noget eller i hvert fald fortæller de unge, hvordan regeringen mener unge skal kunne klare disse levevilkår.

Statsministeren tilsluttede sig, at der skal være lige muligheder. Her er i hvert fald et område, hvor der ikke er lige muligheder for de unge. Ikke alene er huslejen høj og stigningerne store i forhold til de unges økonomiske muligheder, men det er også sådan, at de stigninger, der har været, er fordelt meget ujævnt og tilsyneladende også meget tilfældigt, sådan at de unge har vidt forskellig husleje, afhængig af hvilket kollegium de nu bor på.

Statsministeren erklærede sig enig i mangt og meget i betænkningen, og nu kunne det være rart at få at vide, om også statsministeren er enig i betænkningens forslag til løsning af de unges boligproblemer: flere boliger til unge og en husleje, som de unge kan betale.

Jytte Hilden (S):

Jeg får næsten tårer i øjnene, når jeg hører alle de gode viljer i dag, og jeg får tårer i øjnene én gang til, når disse gode viljer ikke følges op af konkret handling og især penge.

Tag f.eks. de unge kvinders situation. Undervisningsministeren fortæller om alt, hvad han har tænkt sig at gøre, og det lyder virkelig flot, men hvad viser virkeligheden? Den